

BUTLLETI

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA DE PARIS

Juny del 1954

Numero 8.-

S U M A R I

El President Irla per Josep Sans.....	Pag. 2
Els aconteixements polítics.....	Pag. 4
La posició d' E. R. de C.....	Pag. 6
L'Assemblea Informativa.....	Pag. 7
L'Estatut Interior de Catalunya.....	Pag. 8
Una nota de la Generalitat.....	Pag. 9
Una carrera.....	Pag. 10
L'Assemblea General d'"Izquierda".....	Pag. 11
D'interès per als joves exiliats.....	Pag. 11
Als que ens ajuden.....	Pag. 11

Prou 25 frs.-

Editat pel Comitè Departamental d'Esquerra Republicana del Sena.-
Secretariat: Lluís Gausachs, 31 Boulevard Bonne Nouvelle, Paris 2ème.-

EL PRESIDENT IRLA

per Josep SANS

A Montpeller, una tarda de finals de setembre del 1940 començaren a circular uns rumors estranys. Es deia que certes personalitats "republicanes" havien estat detingudes pels serveis especials de l'Ambaixada espanyola de París i, amb la complicitat dels alemanys, traslladats a Espanya.

Ningu no sabia els noms. Tothom, però, temia que fos l'amic més íntim. El nucli de refugiats que en aquells dies ens trobavem a Montpeller, engruixit pels nombrosos amics que d'arreu de França, ocupada pels nazis, havien arribat al Migdia, ens interrogaven continuament per a saber la realitat del fet i els noms de les persones.

Fou "L'Independent" de Perpinyà que ens confirmà, malauradament, el fet. Lluís Companys, Zugazagoitia, Cruz Salido, Peiro i altres, havien estat agafats en terra francesa i traslladats en territori franquista. Cap més notícia. Fins que, el 13 d'octubre, la premsa francesa donava la notícia de l'execució, als glacis del Castell de Montjuïc, del President de Catalunya. I, uns dies més tard, l'odiós "Gringoire" i altres periòdics del mateix estil, es permetien fer els comentaris més abjectes contra el nostre President i contra el conjunt de la nostra actuació abans i durant la guerra civil espanyola...

* * *

I en aquells moments, els més dramàtics per a nosaltres de la segona guerra mundial, quan gairebé tota Europa es trobava submergida per l'onada de barbarie nazi, quan una gran part de tots els ciutadans d'arreu del món es preguntaven angosiats si la victòria feixista anava a consolidar-se, que una persona que vivia al llindar de la frontera franco-espanyola, es a dir, de fet, en territori català, no oblidava que uns mesos abans el Parlament de Catalunya, l'havia elegit President i que, per tant, li corresponia l'alt honor d'exercir íntegrament la Presidència de la Generalitat.

Aquest home era Josep Irla.

Assassinat, doncs, el President Companys pel règim franquista, el President interí de la Generalitat, Josep Irla, s'adreçava als diputats al Parlament de Catalunya per a comunicar-los-hi i recordar que en tots moments ell representava la continuïtat institucional catalana.

Els anys passaren i Josep Irla, omnig dels perills, continuà considerant-se President de la Generalitat i, tenint al costat homes com Antoni Rovira i Virgili, Ramon Nogues i Bisot, Ferran Cuito, Joan Sauret, Miquel Guinart i altres, va anar preparant el que podria ésser al moment de la victòria aliada davant el feixisme, la nova Catalunya alliberada.

I quan els aliats arribaren a terres europees, convençut que la democràcia anava de nou a instaurar-se a casa nostra, llongava el primer manifest als catalans de l'Interior i de l'Exili signant-lo en "Terra lliure de França" com a simbolisme del que tots plegats volien per la nostra Patria: una terra lliure.

Volent, ansems, fer tots els possibles per a conservar la unitat dels catalans i preparar conjuntament els detalls necessaris a la instauració altra vegada de les formes democràtiques a Catalunya, creava el Consell Assessor de la Generalitat i encarregava a uns ponents de totes les tendències democràtiques l'estudi de la situació general a Catalunya i les mesures a prendre en el moment de tornar el país a la legalitat institucional.

Cal recordar que en aquells moments el President interí de la Generalitat era reconegut arreu com a President efectiu de Catalunya. I quan, conjuntament amb el President Aguirre varen demanar al President Martínez Barrio la convocatòria del Parlament de la República Espanyola, el conjunt dels exiliats varen comprendre que s'iniciava una nova etapa en vistes al retorn a casa nostra en plena llibertat i democràcia.

Croient en la necessitat d'una unitat nacional catalana, encarregava seguidament al Sr. Carles Ri i Surroca la formació d'un Govern d'ampla concentració i davant les dificultats sorgides, no vacil·lava en constituir ell mateix el Govern de la Generalitat recixint a aplegar al seu entorn les figures més prestigioses de la política i de la cultura catalanes.

Jo no oblidaré mai els consells que en diferents ocasions va donar-nos. "Vosaltres, els joves, -deia sovint- heu d'ésser l'esperança de Catalunya. Els que hem tingut la sort de veure la llibertat del nostre poble potser no serem a temps per a continuar l'obra de Govern. Però vosaltres heu de continuar, malgrat tots els contratemps, l'obra començada el 14 d'abril del 1931 i heu de fer que el poble de Catalunya no obli mai ni els seus martirs ni el fet que sense llibertat no hi ha cap poble mediterrani que pugui viure feliç".

Aquest home d'edat avançada tenia una fe immutable en la joventut i considerava que els homes d'edat madura guanyarien molt més ajudant els joves que no impeding-los l'actuació.

Però aquest home, senzill com cap altre i al qual circumstàncies excepcionals havien cridat a ocupar el situació més alta de la Catalunya autònoma, no vacil·là en dissoldre el Govern de la Generalitat en un moment en que, enlloc d'afavorir la unitat catalana, les baralles internes riscaven de provocar l'esmicolament complet de les Institucions i inclús de certs partits polítics.

Aquests actes del President Irla indiquen el seu caràcter: Obert de bat a bat davant les perspectives d'unio; Dur, inflexible davant les dificultats.

* * *

El 7 de maig darrer el President Irla creia necessari prendre una decisió d'una importància cabdal: renunciava a la Presidència de la Generalitat. Ell que segurament havia pensat poder tornar al poble de Catalunya les llibertats que el franquisme li ha pres, ha de renunciar a la més alta i a la més noble de les seves ambicions vençut pels anys i per la malaltia.

(segueix a la pàgina 9)

3

ELS ACONTEIXEMENTS POLITICS

Els nostres amics hauran estat sorpresos per les noves que els hauran arribat de diferents llocs relatives a la situacio actual de les Institucions catalanes. Recordem, pero, que nosaltres mateixos en el nostre darrer numero, comunicavem als militants d'Esquerra Republicana de Catalunya que, al moment en que anàvem a enviar el Butlletí, ens havien anunciat que acontereixements d'importancia es preparaven en relacio amb la politica catalana.

A hores d'ara molts dels nostres amics estaran ja al corrent de les decisions ~~preses~~ pel President de la Generalitat i de la importancia d'aquestes. Possiblement, pero, un cert nombre de militants nostres, per una o altra causa, no han pogut tenir coneixement dels fets i creiem un deure envers ells informar-los dels fets encara que sigui d'una manera esquemàtica.

El President interi de la Generalitat, senyor Josep Irla, signà el 21 d'abril un Decret, mitjançant el qual es designava Josep Tarradellas com a Conseller Primer de la Generalitat, d'acord amb l'Estatut Interior de Catalunya, totes les facultats executives o de Govern.

A l'acceptar aquest càrrec, Josep Tarradellas considerà que no havia de cumular en una sola persona el càrrec de Conseller Primer de la Generalitat i el de Secretari General de l'E.R.C. i demanà al nostre amic Joan Sauret, membre del Consell Executiu resident a França que volgués exercir el càrrec de Secretari General del Partit durant el temps en que Josep Tarradellas es vouria impossibilitat d'exercir-lo.

A la mateixa data, es a dir el 21 d'abril, el President Irla signava un altre Decret creant un Consell de Catalunya que, en el cas de quedar vacant la Presidencia de la Generalitat tindria la missio d'elegir, en un termini de tres mesos, un nou President.

Uns dies mes tard, el 7 de maig, el President Irla considerava que els seus anys (te actualment vuitanta anys) i la malaltia no li permetien de continuar exercint les funcions que com a President interi de la Generalitat li pertocaven i s'adragava al Conseller Primer comunicant-li la seva renuncia de President i demanant-li que fes saber aquests fets al Secretari Primer del Parlament de Catalunya a l'efecte que es prenguessin les mesures oportunes per a elegir, en un termini maxin de tres mesos (termini que acabarà, doncs, el 7 d'agost) un President de la Generalitat.

En aquest estat les coses, el Sr. Manuel Serra i Moret, una part de la carrera politica del qual donem en un altre lloc d'aquest Butlletí, intentava proclamar-se President de la Generalitat oblidant que quan es volen respectar les regles legalistes i estatutàries es al Parlament català a decidir d'aquestes qestions.

Aquests fets han donat peu, naturalment a que un cert nombre de persones intentessin una maniobra infantil de diversio, tendent a combatre l'Esquerra i les possibilitats d'un regrupament democràtic començat aquests darrers temps.

Nosaltres no volem entrar en el fet de si el Decret de creació d'un Consell de Catalunya en la forma en que ha estat fet es constitucional o no. En tot cas es al Parlament de Catalunya a decidir de la validesa d'aquest Decret i de la solució a donar a la continuïtat de les Institucions catalanes. Per a nosaltres, que sempre hem estat defensors del principi de la legalitat estatutària, es al Parlament de Catalunya, es a dir als diputats elegits en virtut de l'Estatut a decidir quina persona ha d'ocupar la Presidència de la Generalitat i la Presidència del Parlament.

Croïem, doncs, que els diputats han de tenir en compte aquests fets i obrar en conseqüència. Son ells els que han de prendre la responsabilitat d'eleger la persona que creguin més apropiada a l'exercici de la continuïtat institucional catalana. Les institucions guanyades pel poble català sota el guiatge de Francesc Macià i de l'Esquerra el 1931, i per les quals, no ho oblidem, fou afusellat el President Companys, no poden desaparèixer ni caure en el ridícul perquè un senyor determinat s'entossudeix a ocupar tots els càrrecs de la creació. Per davant de personalismes de grup i de tendència hi ha, i hi ha d'haver, la continuïtat de la permanència de Catalunya. Les Institucions actuals, simbòliques si es vol, es l'únic que en el pla governamental ens queda d'aquelles jornades memorables del 1931. I no oblidem que milers i milers de catalans les defensaren amb les armes a la mà el 6 d'octubre del 1934 i a partir del 19 de juliol del 1936.

Soria veritablement un afront imperdonable als caiguts del 1934 que els catalans oblidessin en aquest moment la posició presa pel Sr. Serra i Moret al Parlament espanyol. Recordem, només, que fou l'únic diputat català que parlà a les Corts contra els fets del 6 d'octubre en el mateix instant en que el Govern de la Generalitat - en tan que tal - i 30.000 catalans es trobaven empresonats.

Heus ací els fets. Que passarà ara? Qui serà President de la Generalitat? No ens correspon a nosaltres, directament de fer proposicions però creïem que no es pot perdre temps i que no hi ha pas tants homes com això per a ocupar aquest càrrec. Cal, doncs, que els diputats designin ràpidament el President i que la persona escollida accepti sense discussió. D'aquesta manera podrà quedar ràpidament solucionat un plet que només ha sorgit per les ambicions personalistes d'un petit grup capitanejat pel Sr. Serra i Moret que segurament ha confós les Institucions catalanes i els catalans en general amb qualsevol "democràcia popular" tenint en compte la seva antiga supeditació a les ordres de cert "Buro Politic"...

El nou President de la Generalitat, al nostre entendre, ha de tenir cura de recrear al seu entorn el gran respecte que tots devem al President de Catalunya. La missió de la Generalitat, si no obté l'acord gairebé unànim de totes les forces de l'Interior i de l'Exili per a una obra política concreta, hauria d'esser, almenys, la d'exercir la representació de tots els catalans, de conformitat amb les disposicions de l'Estatut de Catalunya.

D'aquesta manera es podria deixar el camp lliure als Partits i organitzacions a fi que portessin a terme l'obra de propaganda i d'acció antifranquista activa que ens permeti el més ràpidament possible retornar la llibertat a la nostra terra i el benestar als catalans.

LA POSICIO D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

El dia 8 de juny, la Secretaria General d'Esquerra Republicana de Catalunya ha fet publica la nota que ens complaem en reproduir:

"Malgrat la convicció que els darrers Decrets del President Irla col·locarien el nostre Partit en una situació incòmoda, la circular destinada a donar-los a conèixer no contenia cap comentari que s'avancés a la defensa de les descomptades objeccions. Aquesta sobrietat ens ha valgut proves de confiança la sinceritat i l'espontaneïtat de les quals augmenten encara més la responsabilitat d'aquells amics cridats a intervenir en la solució del problema plantejat.

Els nostres militants i aquells d'altres partits als quals, excepcionalment, hem fet arribar la nostra primera circular informativa, un cop esvaïda la natural sorpresa produïda pels tan inesperats fets han sabut percebre l'emoció que relligava el text que els posàvem davant els ulls i en alçar la cortina dels documents han descobert la presència del problema latent d'evitar que la Generalitat de Catalunya restablerta pel poble l'any 1931 prengui en la nostra Història la categoria secundària d'un incident polític passatger.

En canvi, les deixalles de la clàssica anti-Esquerra han mobilitzat uns quants segells i han fet rebrotar una literatura política que ultrapassa de molt la violència de la del període de l'alliberament de França amb el pretext de defensar l'autoritat institucional que fins ara molts d'ells havien contradit o regatejat. Les condemnes que pretenen imposar-se pels crits i els insults acusen llur pròpia inconsistència i, en el cas present, s'evidencia la desconfiança en el lliure raïocini d'aquells que es tracta d'excitar més que no pas de convèncer.

S'estan compromentent, i qui sap si irremissiblement, uns seriosos esforços tendents a canalitzar la política catalana vers situacions d'amplia concòrdia i d'efectiva col·laboració antifranquista car s'ha oblidat que àdhuc si els decrets en qüestió justificuessin la indignació de què uns quants ens parlen, les millors causes polítiques no poden passar-se dels deures que a tots ens imposa la correcció més elemental. Si ens deixàvem portar per l'interès primari de partit hauriem de donar per benvinguda la grolleria que en el camp d'alguns discrepants ha substituït als arguments, però el respecte a les persones i als alts interessos que avui estan en joc ens imposen el desdeny a aquesta mena d'avantatges.

No es pot admetre la sinceritat d'una conducta quant aquesta malda per a desviar el problema de la continuïtat institucional cap a un personalisme que s'obstina en els seus interessos tancats. El que avui pretèn incautar-se de la Generalitat en mèrits a uns imaginaris drets d'un càrrec que abandonà per acceptar-ne un altre del Govern de la República Espanyola compromet de nou un digne anagrama polític com ho feu en acceptar una Conselleria de la Generalitat i després la carta ministerial contra la voluntat unànimament expressada pels dirigents del seu partit, un parell d'elements del qual venen adulant astutament el pretendent a risc de nous eclipsis de la seva disciplina. No neguem a aquests el dret d'usar i d'abusar dintre de llur partit de tota mena de llibertats, però resulta un excés de despreocupació que vulguin imposar al Parlament una vicepresidència que s'abandona i es reprèn a caprici, sense que els diputats n'hagin tingut mai coneixement.

El Conseller Primer de la Generalitat ha lliurat al públic una nota que, al nostre entendre, està cridada a esvaïr, si calia, els dubtes d'aquells que per manca d'informació haguessin pogut incorrer en confusió. Per altra part, la declaració que el problema institucional serà portat a la consideració del Parlament de Catalunya constitueix un noble intent d'apaivagament. Únic organisme competent en la matèria, atensem-nos a la decisió de la seva autoritat que, per estar proclamada com a liminar en el frontispici de l'Estatut Interior, no pot ésser refusada sense perill d'ensorrada de la legalitat catalana.

No estarà de més afegir que si la legalitat catalana no és, certament, la propietat de cap partit, molt menys podria ésser-ho d'aquells que no haguessin donat proves d'un persistent respecte als drets adquirits i a les obligacions concretes per la Generalitat de Catalunya.

Segurs d'interpretar el sentiment unànim dels nostres militants expressem la nostra més respectuosa simpatia al digne i exemplar català que ha estat tot-hora el senyor Josep Irla i manifestem la nostra confiança en la reeixida de la missió que en aquestes hores delicades ha escaigut al Conseller Primer, el nostre amic Josep Tarradellas."

L'ASSEMBLEA INFORMATIVA

Tal com havia estat anunciat, tingué lloc a París l'Assemblea Informativa de la Departamental del Sena d'Esquerra Republicana de Catalunya, destinada a fer concixer els aconteixements ocorreguts en la política catalana.

El President del Comité Departamental, Narcís Sunyer, va obrir l'acte donant compte dels decrets del President Irla, així com de la notificació feta per la Secretaria General del Partit anunciant que Joan Sauret es feia càrrec interinament de la Secretaria General.

Després que diferents assistents feren ús de la paraula per a demanar certes precisions en el que fa referència als Decrets i a la significació dels mateixos, el nostre amic Joan Sauret feu ús de la paraula per a exposar el seu punt de vista i aclarir les qüestions que s'havien plantejats.

Joan Sauret feu aleshores una exposició de la situació general de la política catalana en relació amb els problemes actuals, així com en el que fa referència al conjunt de la política republicana exilada i anuncia l'obertura d'una enquesta prop dels mitjans del nostre Partit a fi que aquests diguin llur opinió en el que fa referència a l'actuació a seguir en els diferents aspectes polítics: interior de Catalunya, relació amb les altres forces catalanes, contactes amb les forces basques i espanyoles, així com a la reorganització total de l'estructura orgànica del Partit a França.

Una vegada rebudes les oportunes respostes el Consell Executiu del Partit proposarà al Consell Directiu d'E.R.de C. a França les modalitats de la nova estructuració, les quals hauran, així mateix, d'ésser aprovades per les Departamentals.

L' ESTATUT INTERIOR DE CATALUNYA

La lectura d'alguns documents i de certs comentaris ens ha convençut que es desconeix l'Estatut Interior de Catalunya o que se'n parla d'Oïdes. Per a evitar noves interpretacions al marge del seu text ens plau reproduir-ne els articles que es refereixen concretament al problema d'actualitat:

Art. 44.- El President de la Generalitat demissionari haurà de continuar en l'exercici del seu càrrec fins que el seu successor n'hagi pres possessió. Si per qualsevol causa no pogués continuar, la Presidència de la Generalitat serà exercida interinament pel President del Parlament, i el vice-president primer el substituirà en la Presidència d'aquest.

Art. 39.- El President de la Generalitat és elegit pel Parlament. Si en la primera votació no té majoria absoluta dels vots dels Diputats possessionats del càrrec, es procedirà a nova elecció, i serà elegit el que obtindrà la majoria dels vots dels Diputats que prenguin part a la votació.

Art. 27.- El Parlament es reunirà (...) sempre que sigui convocat pel President de la Generalitat o pel del Parlament. Aquest tindrà, a més, l'obligació de reunir-lo quan ho acordi la majoria de la Diputació Permanent o bé ho demani la tercera part dels Diputats possessionaris del càrrec, si falten més de quinze dies per a celebrar sessió ordinària (...). En casos excepcionals, el Parlament, per iniciativa del seu President, podrà reunir-se i actuar en altres indrets de Catalunya.

Art. 45.- El President de la Generalitat pot delegar en un Conseller temporalment, però no parcialment, les seves funcions executives o de govern.

Art. 47.- Delegades del President de la Generalitat les funcions executives o de govern, el Conseller Primer tindrà directament la representació del Consell Executiu davant del Parlament.

Art. 49.- El Conseller Primer (...) presideix i reuneix el Consell Executiu. En el cas previst en el paràgraf 1er de l'article 44 (dimissió del President) exercirà la Presidència del Consell Executiu el Conseller Primer.

Disposicions transitories de l'Estatut Exterior (aprovat per les Corts)

Art. únic.- (...) En tant que la Generalitat de Catalunya no legisli sobre matèries de la seva competència, continuaran en vigor les lleis actuals de l'Estat que es refereixen a les expressades matèries, i correspondrà llur aplicació a les autoritats i organismes de la Generalitat, amb les facultats que actualment són assignades als de l'Estat.

(No havent el Parlament de Catalunya establert una Llei d'Incompatibilitats, regeix, doncs, la de la República)

Fem avinent als nostres amics que tota la correspondència adreçada a la SECRETARIA GENERAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA ha d'ésser adreçada a Joan Sauret, 1 rue Léopold Robert - PARIS XIVe.-

El Conseller Primer de la Generalitat de Catalunya, senyor Josep Tarradellas feu publica, el dia 3 de juny, la següent nota oficial:

"La renúncia del senyor Josep Irla del càrrec de President de la Generalitat, que ocupava interinament en tan que President del Parlament de Catalunya ha induït el senyor M. Serra i Moret a reivindicar uns drets de successió automàtica inexistents.

Es de domini públic que el senyor M. Serra i Moret va dimitir implícitament la vice-presidència del nostre Parlament en el moment en que va acceptar el càrrec de Ministre del Govern de la República, per existir evident incompatibilitat entre ambdós càrrecs. Aquesta incompatibilitat fou observada pel President Companys i pel senyor Carles Pi i Sunyer dimitint els càrrecs que ostentaven, en el moment d'acceptar-ne del Govern de la República. Per tant, ningú no pot admetre una interpretació com la que defensa l'ex-vice-president segon del Parlament en pretendre la Presidència després de la seva obligada renúncia de Ministre, ocorreguda quatre mesos després de la mort del vice-president primer, senyor Antoni Rovira i Virgili. Aquest ha estat també el criteri dels nostres organismes legals car ni el Parlament, ni la seva Diputació Permanent, ni el President Irla, no han reconegut mai el càrrec que aquell pretenia reprendre

Per altra part, i a fi d'esvaïr tota mena de dubtes, cal afegir que l'Estatut Interior de Catalunya no estableix que un vice-president del Parlament, adhoc exercint les funcions de President, hagi d'ocupar automàticament la Presidència interina de la Generalitat en cas de vacant.

El respecte que mereix el nostre poble i el sentit de responsabilitat, m'impedeixen d'entaular cap polèmica. Però no puc deixar de manifestar que la pretensió del Sr. Manuel Serra i Moret no té cap justificació jurídica ni política.

Designat pel President Irla per assegurar durant tres mesos la continuïtat de les Institucions de Catalunya, em mantindré en el temps que manca, al marge de tota discussió, esperant les resolucions d'aquells que, per indiscutible imperatiu de la llei, són els únics cridats a proveïr la vacant de la Presidència de la Generalitat i a decidir la validesa dels càrrecs parlamentaris.

Es solament al Parlament de Catalunya a qui escau de deliberar i determinar sobre matèries que són de la seva exclusiva competència i, per tant, les seves decisions han d'ésser acceptades per tots aquells que reconeixen la legitimitat de les nostres Institucions."

EL PRESIDENT IRLA (vé de la pagina 3)

En el moment difícil per a tota l'emigració catalana en que els diputats al Parlament de Catalunya que resten han de prendre la decisió històrica de donar un President legal a la Generalitat de Catalunya, els catalans de tot arreu tenim el deure de recordar la vida exemplar del President Irla i de retro-li l'homenatge meregut per tota una vida al servei de l'ideal i de Catalunya. I quan, d'ací uns mesos, traspassarà les funcions de President al seu successor es veurà ben clar que Josep Irla ha estat un digne successor del Cavaller de l'Ideal, Francesc Macià i del Martir Lluís Companys.

Josop Sans.

U N A C A R R E R A

Heus aci, contada a grans trets, la predigiosa carrera politica del senyo Manuel Serra i Moret:

- De Diputat al Parlament de Catalunya passa a les Corts de la Republica on desautoritza el Govern de la Generalitat i els seus amics politics emprisonats pels fets d'octubre, la qual conducta li val un blasme del seu partit.
- Extingit el seu mandat a les Corts, torna al Parlament de Catalunya. El President Casanovas s'oposa a la seva reintegracio.
- Esclatada la guerra civil passa, de lider de la Unio Socialista de Catalunya, a ocupar, com a mikitant del P.S.U.C., càrrecs secundaris a la Conselleria de Miquel Valdés.
- Acabat el conflicte, de Londres se'n va a Perpinyà i d'allà a l'Argentina on es presenta com un politic que ha estat al marge del que s'ha fet durant la guerra, oblidant així, tranquil.lament, la seva retorica marxista-leninista--stalinista--passionarista.
- En la seva "tournee" de conferencies per Amèrica s'adapta a tots els publics: en un lloc "liquida" tot el passat institucional, en un altre promet anar-se'n a proclamar la independència de Catalunya a la Plaça de San Jaume i en un altre fa d'espanyolista.
- Sol.licitat com a Conseller de la Generalitat accepta malgrat els cable dels seus amics del Moviment Socialista de Catalunya que, des de França, demanen que es refusi a col.laborar amb els comunistes.
- Instal.lat a França, sofreix una nova crisi de memoria: com que els venç son prietistes es proclama promotor del pacte amb els monàrquics.
- S'avé, contra el parer unànim dels seus dirigents politics, a fer de "catalàn" en un ministeri que l'Esquerra s'ha negat a participar-hi.
- Quatre mesos després de la mort del senyor A. Rovira i Virgili, el Ministeri en franca crisi, un periodic d'Amèrica li recorda l'abandonada vice-presidència del Parlament català i se "sacrifica".
- Pretén incautar-se de la Presidencia interina del Parlament català malgrat la repulsa del primer Secretari de la Mesa i dels Diputats, que el desconcixen.

Després de tots aquests antecedents, hom es queda perplexa que encara hi hagi algu que el consideri amb mèrits suficients per a succeir a la Presidencia de la Generalitat aquests exemples de rectitud politica que son Francesc Macià, Lluís Companys i Josep Irla.

Recordem als nostros amics que tota la correspondencia adreçada al Butlletí o a la Departamental del Sena d'Esquerra Republicana de Catalunya ha d'anar adreçada al Secretari Lluís Gausachs, 31 Boulevard Bonne-Nouvelle, Paris (2ème). Els "mandats" de subscripcio o de cotitzacions poden fer-se al C.C.P. PARIS 768257 a nom de Josep Sans - 35 Avenue Foch - Paris XVIIe.

L'ASSEMBLEA GENERAL A FRANÇA DE "IZQUIERDA REPUBLICANA"

Darrerament ha tingut lloc a Paris, l'Assemblea General d'Izquierda Republicana a França. En el transcurs de la mateixa, els nostres amics republicans havien anunciat el seu desig d'examinar la situacio politica actual i prendre en conseqüencia les mesures necessaries a una actuacio més intensa de les forces republicanes espanyoles. El fet que aquesta assemblea tingués lloc pocs dies despres d'haver-se anunciat la creacio d'un Comité d'Enllag dels partits "Izquierda Republicana" i "Union Republicana" donava a aquest comici una importancia mes grand.

Els organitzadors de l'acte tingueren especial interès en invitar una representacio del nostre Partit a assistir-hi. Aquesta delegacio estava composta del Secretari General interi del Partit, Joan Sauret i dels membres del Comité Departamental del Sena, Manuel Ferré i Lluís Gausachs.

En el curs dels treballs de l'Assemblea feu us de la paraula el Sr. Felix Gordon Ordas, President del Govern de la Republica, i el nostre amic Joan Sauret que feu conèixer la posicio d'Esquerra Republicana de Catalunya en un breu i vibrant parlament.

D' INTERES PER ALS JOVES EXILATS

Ens plau comunicar als nostres amics que, com en anys anteriors, hi ha la possibilitats que certs joves exilats puguin aprendre un ofici qualificat en condicions excepcionalment avantatjoses. Aquests cursos que es donen en diferents llocs de França estan organitzats pel "CENTRE DE RECLASSEMENT PROFESSIONNEL". Cal esser, per a participar-hi, exilat i no tenir mes de 16 anys ni menys de 14.-

Per a tots els detalls i inscripcions, els nostres amics han d'adreçar-se directament a Mr. Chenivesse, Director del "College Technique d'Industrie", 32 rue Valade, Toulouse (H.G.) abans del 15 de setembre proper.

ALS QUE ENS AJUDEN

De cada dia rebem noves proves de l'interes que tenen els nostres amics que continuem regularment l'edicio del nostre BUTLLETÍ. Les subscripcions van arribant i veiem que de cada dia es un nombre major el que vol fer-nos avinent el seu desig de col.laboracio. Pero no n'hi ha prou encara. Una bona part dels nostres amics no ens han enviat ni el Butlletí de subscripcio ni el corresponent mandat amb l'import de la mateixa. En canvi altres hi han ajuntat un donatiu que ens enco-ratja en el treball. Aquells que estigzin interessats en rebre el nostre Butlletí cal, doncs, que enviïn el prou de la subscripcio. En el cas contrari, i a partir del prou numero, ens veurien en l'obligacio de suspendre l'envio del mateix.

Jordi ARQUER
Boite Postale 6
PARIS. 8^e

IMPRIMES

Luis Gausachs
31, Bd Bonne Nouvelle
Paris 2^e